ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **M. T. B.**, zast. Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky**, **Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,** se sídlem Masarykova 27, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2019, čj. KRPU-33392-54/ČJ-2019-040022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 6. 2019, čj. 75 A 18/2019-38,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která je splatná do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se pokusil přes ČR dostat nelegálně do Německa, byl tam však zadržen a 15. 2. 2019 vrácen zpět do ČR. Dne 16. 2. 2019 Policie ČR zahájila se žalobcem správní řízení ve věci správního vyhoštění. Následujícího dne žalovaná zajistila žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Dne 10. 5. 2019 žalovaná vydala žalobou napadené rozhodnutí o prodloužení doby zajištění za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, a to o 60 dnů. Proti prodloužení

zajištění se žalobce bránil žalobou, ve které žalované vytýkal nedostatečné odůvodnění. Žalobu krajský soud zamítl. V rozsudku zdůraznil, že žalovaná uvedla, z jakých důvodů žalobci prodloužila dobu zajištění.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V ní namítá, že „*podstatou jeho žalobní námitky nebyla nezákonnost či nepřiměřenost doby prodloužení zajištění, nýbrž nepřezkoumatelnost konkrétní šedesátidenní doby, po kterou bylo zajištění stěžovatele prodlouženo*“. Stěžovatel namítá nedostatečné odůvodnění doby, o kterou bylo zajištění cizince prodlouženo, žalovaná se prý dostatečně nevyjádřila k tomu, proč zajištění prodloužila právě o 60 dnů. Stěžovatel navrhl, aby NSS zrušil rozsudek krajského soudu a rozhodnutí žalované.

[3] Žalovaná ve vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí, v němž je na straně 8 uveden orientační výčet dob spojených s plánovanými úkony. Zdůrazňuje, že stanovená doba prodloužení ani nedosáhla maximální možné doby zajištění stanovené zákonem. Dobu prodloužení zajištění náležitě odůvodnila odkazem na výčet úkonů nutných k zabezpečení realizace správního vyhoštění. Navrhla NSS, aby vydal rozsudek o zamítnutí kasační stížnosti.

[4] NSS při posuzování přípustné kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Jedinou námitkou, kterou kasační stížnost přináší, je, zda byla část výroku rozhodnutí žalované, jíž byla stanovena doba trvání zajištění, řádně a dostatečně odůvodněna.

[7] Dle platné právní úpravy je nejdůležitější částí rozhodnutí o zajištění cizince ta část výroku, jíž se vyslovuje samotné zajištění. Délka zajištění nesmí přesáhnout dobu přiměřenou vzhledem ke sledovanému cíli (viz rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2011, čj. 1 As 93/2011-79, bod 13, srov. rozhodnutí velkého senátu ESLP ze dne 29. 1. 2008 ve věci *Saadi proti Velké Británii*, stížnost č. 13229/03, § 79). Vedlejší ustanovení výroku rozhodnutí o zajištění cizince, jímž se stanoví doba trvání zajištění (§ 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců), musí být proto řádně odůvodněno (§ 68 odst. 3 správního řádu). Hlavním kritériem pro stanovení doby trvání zajištění je předpokládaná složitost přípravy výkonu správního vyhoštění, proto musí být v odůvodnění rozhodnutí o zajištění uveden výčet předpokládaných úkonů potřebných k realizaci vyhoštění s uvedením odhadu jejich časové náročnosti (blíže cit. rozsudek 1 As 93/2011).

[8] V odůvodnění rozhodnutí o prodloužení zajištění žalovaná krom jiného uvádí (s. 9 rozhodnutí):

> „Na základě výše uvedených skutečností se účastníkovi řízení prodlužuje doba trvání zajištění za účelem správního vyhoštění o 60 dnů, k dokončení úkonů vedoucích k realizaci správního vyhoštění účastníka řízení a v daném případě je dán důvod pro vydání rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění účastníka řízení za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., neboť je nezbytně nutné

> v pokračování přípravy realizace správního vyhoštění pokračovat. Prodloužení doby trvání zajištění účastníka řízení je nezbytná k dosažení výkonu správního vyhoštění.“

[9] Stěžovatel se v žalobě i kasační stížnosti zaměřil jen na tento jediný odstavec. Právě proto tvrdí, že žalovaná nevysvětlila, proč zvolila zrovna dobu 60 dnů. Jednotlivé pasáže odůvodnění však nelze vytrhávat z jejich kontextu. Žalovaná například na s. 8 dostatečně konkretizuje předpokládané procesní úkony a jejich předpokládanou délku (uvádí zde například, že je nucena vyčkat reakce dožadovaného státu a vydání náhradního cestovního dokladu, tuto dobu odhaduje na 40 až 60 dnů). S ohledem na skutečnost, že vydání náhradního cestovního dokladu již bylo posledním krokem, na nějž čekala žalovaná, což ostatně vyplývá z odstavce, který předchází stěžovatelem citovanému odstavci a Ministerstvo veřejné bezpečnosti Vietnamské socialistické republiky do té doby nezaslalo žádnou odpověď, řídila se žalovaná pouze obvyklou dobou vydání náhradního cestovního dokladu, kterou zná ze své rozhodovací praxe.

[10] Názor stěžovatele o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí je proto mylný. NSS proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[11] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[12] Krajský soud usnesením ze dne 28. 5. 2019 ustanovil stěžovateli zástupcem Mgr. Ladislava Bártu, advokáta. Podle § 35 odst. 10 poslední věty s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. NSS určil odměnu advokáta podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) částkou za jeden úkon právní služby (podání kasační stížnosti) při sazbě 3 100 Kč za úkon ve výši **3 100 Kč** dle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Paušální náhrada hotových výdajů pak činí **300 Kč** dle § 13 odst. 4. Zástupce není plátcem DPH, proto činí celková částka odměny za zastupování **3 400 Kč**. Tato částka bude vyplacena do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu NSS.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. října 2019

Zdeněk Kühn
předseda senátu